

De l'univers de la cinematografia

Toni Roca

Un temps, quan el cinema era tenebra i només tenebra —després crepuscle hora de la misèria...— qualsevol esglai de qualsevol primera actriu/estrella del firmament allà a càlides terres de Hollywood es traduïa perfectament en un palpit d'emoció agònica palpació que podia induir a tota aquella mena de productors llops vertaders de pura raça autèntica que no sempre que plou surt el sol tampoc perfectament tot el contrari en realitat els actors i les estrelles de Hollywood aquell de les disfresses i dels temps perdut res

geografia austera i tensa construïda al voltant de tenebres i només tenebra, tasca difícil per no dir impossible perquè no sempre el diàleg de la realitat viva és camí franc i obert a la solució final trobades després la disparitat de criteris... llavors aquest cel ara tan blau vol obrir a l'horitzó del mercat de la flor i de l'aigua com si es tractés d'un bell naixement que es repeteix miracle del miracle, oració a l'hora perpètua apassionada tal vegada la davallada de la fulla any rere any una mena de disbauxa on els elements que sempre són diversos convergeixen al límit de totes les coses, de totes les sen-

conceptes que cal valorar especialment ara que diuen corren temps poc agraïts per a la lírica llavors i continuam amb el desordre alfabètic he d'advertir que quan les forces de l'art desenvolupen totes les seves forces els resultats més que res per la seva influència poden ser gairebé estranys i dispersos, desconcert i dispersió perquè l'artista, el pintor, el dibuixant, en definitiva el grafista quan deixa de crear no fa més que empenyar i cal llavors que algú li tanqui la boca d'una bufetada més endavant (i no perdeu de vista tot allò relacionat amb l'univers alfabètic) l'embolic que

tenia a veure amb els probables canvis de significació meteorològica eren camins de vegades també paraules divergents i alhora escassament convergents l'univers de la cinematografia —i recordau que quan tot era tenebra i només tenebra— presentava sovint aquestes situacions de difícil sortida a la llum clara i oberta del matí, del matí d'estiu, és clar, aleshores tots els col·lectius d'actors i d'estrelles i productors volien i de veritat trencar la

sacions amb la sensualitat justa i necessària precisa per exemple quan Eliza, una Eliza vull aclarir que es tranfigura amb el rostre i la figura mítica d'Audrey Hepburn / my fair Lady són d'altíssims graus de bellesa i esplendor que només es pot classificar d'esplèndid jugar com ara mateix es juga tot i respectant les estrictes regles del joc amb uns elements puríssims i de virginitat com la flor i l'aigua —mercat de la flor i de l'aigua— són

produceix el desgavell atmosfèric repetit al llarg de la seva vida esdevé una notícia remarcable: per primera vegada en moltes dècades a les acaballes del novembre aquí, a l'illa d'Eivissa, a l'interior de l'illa, ha florit el primer ametller això simplement és un desastre... aquest cel tan blau vol obrir l'ull a l'horitzó, al mercat de la flor i de l'aigua, però també/també al de la llum de la tenebra.